అనుమతి

ఆ వీధిలో ఆకాశాన్ని చుంబిస్తున్నట్టుగా వున్నాయి ఎన్నో మేడలు ప్రతి భవంతి అత్యంత ఆకర్షణీయంగా, ఎంతో అధునాతనంగా వుంది ప్రతి బిల్డింగ్ కాంపౌండులో కారో జీపో ఏదో ఒక వెహికల్ పార్కు చేయబడి దాని అందాన్ని, హొ దాని యినుమడింపజేస్తున్నాది పెద్దపెద్ద డాక్టర్లు, లాయర్లు, ఇంజనీర్లు నివసించే ఆ లోకాలిటీలో ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత్రి వసుంధరాదేవి కూడా ఓ చిన్న పెంకుటింట్లో వుంటోంది.

ఆ స్ట్రీట్‌లోని బిల్డింగులన్నీ దాటుకుని వసుంధరాదేవి ఇంటి ముందు ఆగిందో ఇంపాలా కారు మల్లెపువ్వులాంటి తెల్లని డ్రెస్సు, కళ్ళకు గాగుల్సు ధరించిన ఆరడగుల వ్యక్తి కారు దిగి చేతి కర్రను వూపుకుంటూ గేటుతీసుకుని లోపల కెళ్ళాడు

ఖరీదైన ఆ వ్యక్తిని సాదరంగా లోపలకు ఆహ్వానించింది వసుంధరాదేవి

'నేను నవశక్తి మూవీస్ నిర్మాతని నా పేరు వజ్రాలరావు' తనని తాను పరిచయం చేసుకుని కుర్చీలో కూర్చున్నాడు వజ్రాలరావు

అతడి రాకకు కారణం తెలిసిపోయింది వసుంధరాదేవికి అప్పటికే ఆమె వ్రాసిన రెండు నవలలు సినిమాలుగా తియ్యబడ్డాయి ఈయన కూడ అదే పనిమీద వచ్చివుంటాడనుకుంది

నే నిక్కడికి ఎందుకు వచ్చానో మీ రీ పాటికి వూహించేవుంటారు అయినా నా నోటితో నేను చెప్పాలికదా' పాఠక ప్రపంచాన్ని ఉర్రూతలూగించిన మీ సీరియల్ నవల 'సమాధి' చిత్రీకరించి తెర కెక్కించాలని నిర్ణయించుకున్నాం అందువల్ల మీరు కదకు సంబందించిన హక్కులు

మా వారిని అడిగి తరువాత చెబుతాను అన్నది వసుంధరాదేవి అతడి మాట పూర్తి కాకుండానే

తొందరేమీలేదు సంక్రాంతి వెళ్ళాకనే షూటింగు ప్రారంభించాలనుకుంటున్నాం ఈలోగా మీ అభిప్రాయం ."

తప్పకుండా తెలియజేస్తాను'

సంతోషం మరి నేను వస్తాను కుర్చీలోంచి లేచాడు వజ్రాలరావు

అతడిలా బయటకు వెళ్ళాడో లేదో మరో వ్యక్తి లోనికి ప్రవేశించాడు

చేతులు జోడించి ఖాళీగావున్న కుర్చీని చూపించింది వసుంధరాదేవి

నమస్కారం చేసి కూర్చున్నాడా వ్యక్తి

అత డెవరో, ఎందుకు వచ్చాడో అర్థంగాక అయోమయంగా చూసిందామె

"నన్ను మీ రెరుగరుకదా?"

నీళ్ళు నములుతూ ఔనన్నది వసుంధరాదేవి

'మా పత్రికలో పాఠకుల ప్రశ్నలు జవాబులిమ్మనమని అడిగేందుకు మీ' దగ్గర కొచ్చాను. మీరు సరే నంటే ఈ వారం నుండి పాఠకుల ప్రశ్నల్ని , "

"మావారిని అడిగి తరువాత చెబుతాను " అన్నది వసుంధరాదేవి తపీమని.

చాలా సంతోషం తప్పక మా అభ్యర్థనని అంగీకరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను మరి మాకు శలవిస్తే . " చేతులు జోడిస్తూ లేచాడా వ్యక్తి

అంతలోనే తెల్లని గ్లాస్కో పంచె, పాలిస్టరు కల్కీలాల్చీ, కళ్ళకు దళసరి అద్దాలు ధరించిన మరో వ్యక్తి లోపలకొచ్చాడు బట్టతల దబ్బపండులాంటి పచ్చని శరీర ఛాయ, పెద్దపెద్ద కళ్ళు, చూడటంతో నే గౌరవభావం కలిగే వదనం .

నమస్కారం" రెండు చేతులూ జోడించింది వసుంధరాదేవి.

ప్రతినమస్కారం చేస్తూ కుర్చీలో కూలబడ్డాడా వ్యక్తి అతడి రాకకు కారణం వూహిస్తూ అక్కడే నిలబడి దిక్కులు చూడసాగింది వసుంధర

నేను 'రథం కదిలింది' దినపత్రిక విలేఖర్ని మా పత్రిక జన్మదిన సంచికలో ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత్రి వసుంధరాదేవిగారితో యింటర్వ్యూ అనే శీర్షిక వుంటుందని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాం అందుచేత మీరు శ్రమ అనుకోకుండా నే నడిగే కొద్ది ప్రశ్నలకి.

"అడగండి" అన్న దామె నవ్వుతూ

థాంక్స్'

ఒకమారు గొంతుక సవరించుకుంటూ 'మీ రెక్కువగా ఎవర్ని ప్రేమిస్తారు?' అడిగాడు విలేఖరి

ముందు నా భర్తని తర్వాత దేవుణ్ని '

మీరీ స్థితికి ఎదగడానికి ప్రేరణ కలిగించిన వారెవరో తెలియజేస్తారా?"

మావారు'

"భార్యా భర్తల మధ్య ముఖ్యంగా వుండవలసింది

ఒకరిపై మరొకరికి నమ్మకం."

అందరూ ప్రేమ అని అంటారుకదా మరి మీరు వారితో ఏకీభవించరా?

'ఒకరిపై వొకరికి నమ్మకముంటేనే ప్రేమ జనిస్తుంది"

'చాలా సంతోషం మరొక్క ప్రశ్న'

అడగండి

"మీరు రచనలు చేసి ఎంత సంపాదించినా, ఎంత వున్నతస్థాయి కెదిగినా చాలా సింపిల్‌గా వుంటారు అందుకు కారణం

ఈమారు అతడి ప్రశ్నకు ఆమె మోములో రంగులు మారాయి కాస్త చిరాగ్గా నొసలు చిట్లిస్తూ "నేను ఆశయం కోసం జీవిస్తున్నాను ఆ ఆశయిం నెరవేరాలంటే నేను సంపాదించే ప్రతి పైసా దాని కెంతో అవసరం" అంది వసుంధరాదేవి

" ఆ ఆశయ మేమిటో ?"

'మీ రడగకూడదు నేను చెప్పకూడదు."

సరే మీ యిష్టం చాలా థాంక్సండి మీ కెంతో శ్రమయిచ్చాను "

"ఫరవాలేదు "

అతడు వెళ్ళిపోవడంతోనే అందరూ కూడబలుక్కుని వచ్చినట్టుగా మరొకతను లోపలకొచ్చాడు

నమస్కారం చేసి కూర్చోమన్నది వసుంధరాదేవి అప్పటికే ఎంతో సేపు నిలబడివుండటంవల్ల కాళ్ళు పీకడంతో తనూ మరో కుర్చీలో కూలబడింది

"నన్ను లక్ష్మీపతి అంటారు ఈ ఊర్లో వున్న సాహితీ సాంస్కృతిక సమితి ఉపాధ్యక్షుణ్ని

మా వార్షికోత్సవం సందర్భంగా మిమ్మల్ని ఘనంగా సన్మానించాలని సంకల్పించాం మీరు కాదనరనే వుద్దేశంతో . వచ్చిన పని వివరించాడు లక్ష్మీపతి

"మావారిని అడిగి తరువాత చెబుతాను" అంది వసుంధరాదేవి

మంచిది మరి నే వెళ్ళొస్తాను" లేచాడు లక్ష్మీపతి

ఇంటికి వచ్చిన పెద్దమనుషులందరికీ సమాధానాలు చెప్పి అలసిపోయిన వసుంధరాదేవి బరువుగా వూపిరి పీల్చుకుంది

'భేష్ మీ పతిభక్తికి మా జోహార్లు చప్పట్లు చరచి వెటకార మాడుతున్నట్టుగా అంటూ లోపలకొచ్చింది ప్రమీల

ప్రమీల వసుంధరాదేవి ప్రాణస్నేహితులు ఆమె వసుంధరాదేవి పొరుగునే వుండటంవల్ల తనకు ఉబుసుపోనప్పుడల్లా వచ్చి రచయిత్రిగారికి సుత్తేయడం ఆమెకు అలవాటు

'నువ్వెప్పుడొచ్చావే రా కూర్చో ఈమధ్య మరీ నల్లపూసైపోయావు" నిష్ఠూరంగా పలికింది వసుంధరాదేవి

'నే నొచ్చి చాలా సేపయింది నువ్వు వచ్చిన పెద్దమనుషులతో ఏం మాట్లాడుతున్నావో అంతా

చాటుగా విన్నాను నాకు తెలియకడుగుతాను నీ కంటూ ఒక వ్యక్తిత్వం లేదా?" అడిగింది ప్రమీల బల్లమీద వున్న వారపత్రిక తీసి పేజీలు త్రిప్పుతూ

ఎందుకుండదు? నేను మనిషి కాదా? ఎదురు ప్రశ్న వేసింది వసుంధర

"ఉంటే వాళ్ళతో అలాగేనా మాట్లాడేది? వాళ్ళు ఏ మడిగినా మా ఆయన్ను అడిగిచెబుతాను, మావారిని అడిగిచెబుతాను ఛ ఆడవాళ్ళ పరువు తీసేస్తున్నావు' అంది ప్రమిల చీవాట్లు పెడుతున్నట్లుగా

ఆమె మాటలకు జవాబివ్వలేదు వసుంధరాదేవి ఆమె మౌనం ప్రమీలను మరింతగా బాధించింది

'చదువు సంధ్యాలేని కేవలం భర్త దయా దాక్షిణ్యాలమీదే ఆధారపడిన వనిత సహితం వ్యక్తిత్వాన్ని చంపుకోలేదు అలాంటిది నీ కంటూ సంపాదన, పేరు ప్రతిష్ఠలు వున్న నువ్వు కూడా'

ఈమారు ప్రమీలవైపు తీక్షణంగా చూస్తూ నా వ్యక్తిత్వంకోసం మరొకరి వ్యక్తిత్వాన్ని! దెబ్బతీయలేను" అన్నది వసుంధర

మాటల గారడీచేసి నీ వాదనను నెగ్గించు కునేందుకు ప్రయత్నించకు నేను అడిగిందానికి సూటిగా సమాధానం చెప్పు మీ వారిని సంప్రదించ కుండా నీకు నీవుగా ఏ నిర్ణయం తీసుకోకూడదా! ఏకార్యక్రమానికి హాజరుకాకూడదా? లేక ఆయనే నీకు ఇటువంటి ఆంక్షలు విధించారా?

ఆమె ధోరణికి కాస్త కలవరపడింది వసుందరా దేవి మనసు ఒక్కక్షణం ఆగి, నువ్వు చాల పొరబడుతున్నావు నువ్వెంత స్నేహితురాలివైనా నా గురించి సంపూర్తిగా తెలియదు ఈనాడు నాకు లభిస్తున్న ప్రశంశల్ని అందుకోవలసిన వ్యక్తి వేరే వున్నారు అంది వసుందర నిట్టూరుస్తూ

ఆశ్చర్యంగా ఆమెవంకచూసింది ప్రమీల

చెబుతా విను' వసుందరాదేవి చెప్పే మాటల్ని అతిశ్రద్ధగా'వినసాగింది ప్రమిల

నేను ఇంటర్ పాసవగానే, అక్కడితో చదువు మానిపించేసి పెళ్ళిచేయాలనుకున్నారు మావాళ్ళు కాకతాళీయంగా విశాఖపట్నం సంబంధం తారస పడింది పెళ్ళికొడుకు భారత ట్యుటోరియల్ కాలేజీలో పనిచేస్తున్నాడు జీతం కేవలం నాలుగు వందలు మావాళ్ళకా సంబంధం నచ్చలేదు ఐతే మా ఆర్థికపరిస్థితుల దృష్ట్యా నే నతనినే చేసుకుంటాననడంతో మా పెళ్ళికి మరే సమస్యా ఎదురవలేదు

అతను చేసే ఉద్యోగం చిన్నదో పెద్దదో నన్ను

SARASWATA NIKETAN VETAPALEM

న్యాయపీఠం

బి.బి.రావు. ఎమ్.ఏ.ఎల్ఎల్.బి.

బహిరంగంగా ఉరి తియ్యడం అమానుషం

రాజస్తాన్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి 1985 సంవత్సరం డిసెంబర్ నెల 11వ తేదీన ఒక విచిత్రమైన తీర్పు ఇచ్చారు జైపూర్‌లోని స్టేడియం మైదానంలో గాని లేదా రామలీలా మైదానంలో గాని విస్తారంగా ప్రచారం ఇచ్చి నిందితులను నిర్ణయించిన తేదీన బహిరంగంగా ఉరితియ్యవలసిందని ఆదేశిస్తూ రాజస్తాను హైకోర్టు ఈ తీర్పు ఇచ్చారు తీర్పు నకలు సుప్రీం కోర్టుకు పంపించారు హైకోర్టు తీర్పులో ఉరిశిక్ష జైలు మాన్యుయల్‌లోని నిబందనల ప్రకారం అమలు జరపాలని ఆదేశించారు అయితే ప్రభుత్వం వారు నిబంధనలకు సవరణ చేసినప్పుడు మాత్రమే బహిరంగంగా ఉరి తియ్యాలని తీర్పు ఇచ్చారు జైలు మాన్యుయల్ లోని నిబంధనలలో బహిరంగంగా ఉరి తియ్యడానికి ఏర్పాటు లేదు గనుక ఈ విధంగా ముందు ఇచ్చిన తీర్పును హైకోర్టు మార్పు చేశారు, అని సుప్రీంకోర్టు వారు తమ తీర్పులో పేర్కొన్నారు మొదటి తీర్పులో రాజస్తాన్ హైకోర్టు నిందితులను బహిరంగంగా ఉరి తియ్యవలెనని ఆదేశాలు జారీ చేశారు కాని రాజస్తాన్ ప్రభుత్వం వారి జైలు నిబంధనలలో బహిరంగంగా ఉరితియ్యడానికి ఏర్పాటు లేదు అందుచేతనే రాజస్తాన్ హైకోర్టు వారు తమ మొదటి తీర్పును మార్పు చేస్తూ బహిరంగంగా ఉరి తియ్యడానికి నిబంధనలకు ప్రభుత్వం సవరణలు చేసిన తర్వాతనే, తమ తీర్పును అమలు చెయ్యాలని 1985 డిసెంబర్ 11వ తేదీన ఆదేశాలు జారీ చేశారు కాని బహిరంగంగా ఉరి తియ్యడం అమానుషం అని, అది రాజ్యాంగంలోని 21వ ఆర్టికల్‌కు విరుద్ధం అని సుప్రీం కోర్టు తీర్పు చెప్పారు భారత దేశంలోని ఏ రాష్ట్రము జైలు మాన్యుయల్‌లో ఈ విధంగా బహిరంగంగా ఉరితియ్యడానికి ఏర్పాటు చెయ్యనందుకు సంతోషంగా ఉంది రాజస్తాన్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం సవరణ చెయ్యరని మాకు నమ్మకం వుంది జైలు మాన్యుయల్‌లో బహిరంగంగా ఉరితియ్యడానికి ఏర్పాటు చేసినట్లయితే అది భారత రాజ్యాంగంలోని 21వ అధికరణకు విరుద్ధమని సుప్రీం కోర్టు 1985లో తీర్పు చెప్పారు నిందితులు చేసిన నేరం అమానుషం అన్నది నిజం మాకు అప్పీలు చేసుకున్నపుడు ఆ విషయం విచారిస్తాము కాని అమానుషంగా నేరం చేసిన దానికి బహిరంగంగా ఉరితియ్యడం కూడా అమానుషం కనుక రాజస్తాన్ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఆదేశాన్ని పూర్తిగా తొలగిస్తున్నాము– అని ముగ్గురు జడ్జీలు గల సుప్రీమ్ కోర్టు ధర్మాసనం తీర్పు చెప్పారు □

ఆశయం

మాత్రం ప్రాణప్రదంగా చూసుకుంటారు అతనికి చిన్నప్పటినుండి కథలు వ్రాయిడం హాబీ ఎన్నో కదలు, నవలలు వ్రాసి పత్రికలకు పంపేవారు ఐతే అతడి దురదృష్టమేమిటో మరి పంపిన ప్రతి రచనా క్షేమంగా తిరిగొచ్చేది

అనవసరంగా పత్రికలకు కదలు పంపుతూ పోస్టల్ చార్జీల నిమిత్తం ప్రతి నెలా యాభై రూపాయలవరకు వెచ్చిస్తున్నారు మన లోటు బడ్జెట్టుకు మరింత టెక్సేమో ఆలోచించండి" అన్నానోమారు వుండబట్టలేక దానికి వారేమన్నారో తెలుసా" నాకు చిన్నప్పటినుండి కదలు వ్రాయడమంటే ఎంతో సరదా కనీసం ఒక్క కథైనా పత్రికలో అచ్చయితే చూసి మురిసిపోవాలనుకుంటున్నాను ఎంత శ్రమపడుతున్నా నా ఆశ నెరవేరడంలేదు నేను మణులు మాణిక్యాలు కోరలేదు పదవులు, అధికారాలు ఏనాడూ వాంచించలేదు నాది అతి స్వల్పమైన కోరిక అది నెరవేరాలని అహర్నిశలూ కృషిసలుపుతున్నాను ఇది నీ దృష్టిలో దుబారా అనుకుంటే తప్పక మానేస్తాను

"అప్రయత్నంగా అతని కంటి నుండి నీటి బొట్లు రాలాయి నా కప్పుడు అతడిపై జాలివేసింది నేనే సంపాదకురాలనైతే అతడి రచనల్ని పుంఖాలు పుంఖాలుగా అచ్చువేసేయాలన్నంత కోరిక కలిగింది అందుకే అతని ప్రయత్నాన్ని ప్రతిఘటించలేదు పైగా అతనికి కాస్త సహకరించాలనుకుని అతని రచనలను పెయిర్‌చేయడం మొదలుపెట్టాను."

మా దాంపత్య జీవితంలో మరో రెండు సంవత్సరాలు కాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి

పదిగంటలకు భోంచేసి శ్రీవారు స్కూలుకు వెళ్ళగానే చేసేందుకు మరో పనేమీలేకపోవడంతో ఉబుసుపోక ప్రక్కింటివారిని పత్రి కోమారు ఇమ్మని అడిగి పేజీలు త్రిప్పసాగాను అంతలో పోస్టుమాను నా చేతికి కవరేదో అందించి వెళ్ళిపోయాడు

అలవాటు ప్రకారం అతని తిరిగొచ్చిన కద అయివుంటుందనుకుని కవరు చించాను ఆశ్చర్యం నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను నేను వ్రాసిన కద 'అనురాగంలో అపశృతి' దీపావళి కదల పోటీలో రెండువేల రూపాయల ప్రదమ బహుమతి పొందింది నా కద ఏమిటి? బహుమతి పొందడమేమిటి" పొరపాటున పోస్టుమాను ఒకరి ఉత్తరం మరొకరికి యివ్వలేదుకదా" కవరు మీద చిరునామా చూసాను సరిగ్గానే వుంది

ఆ రచన నాదికాదు మహాప్రభో నని అన్నా మావారు వినిపించుకోలేదు పైపెచ్చు ఊరంతా చాటింపువేసారు నన్ను అబినందించడానికి మీరంతా గుంపులు గుంపులుగా వచ్చేసారు నాకు మతిపోయింది ఆ తర్వాత తెలిసింది ఆయన తను వ్రాసిన కదని నా పేరున పత్రికకు పంపారని

నా అదృష్టం మీద నమ్మకమేర్పడిన మావారు వరుసగా కదలు, నవలలు వ్రాసి నా పేరున పంపసాగారు దాంతో నే నో పెద్ద రచయిత్రినైపోయాను అబిమానుల కూడా ఎక్కువైపోయారు వాళ్ళు వ్రాసిన ఉత్తరాలకు కూడా ఆయనే సమాదానాలు వ్రాసిపంపుతారు ఐతే అతనిపేరుమీద అతను వ్రాసిన ఏ చిన్న కదా ప్రచురణకాకపోవడం నా కెంతో మనస్తాపాన్ని కలిగిస్తోందంటే నమ్ము

ఆమె చరిత్రను చెవులు రిక్కించి వింటున్న ప్రమీల ఆమెవంక సానుభూతిగా చూస్తూ అన్నట్లు నువ్వొక ఆశయం కోసం జీవిస్తున్నావ్ ఆ ఆశయం ఏమిటో చెప్పావుకాదు అన్నది

తప్పకుండా చెబుతాను నీకంటి నాకు ఆప్తులెవరున్నారు రచయితగా ఆయన నెంత కృషి చేస్తున్నా, గుర్తింపంతా నాకే లభిస్తోంది అందుకే 'రవి వెలుగు' అనే వారపత్రిక స్థాపించి ఆయనను సంపాదకునిగా నియమించాలని ప్రతీవారం పత్రిక మొదటి పేజీలో అతని రచన వుండాలని నా అభిలాష పత్రికా స్థాపన సామాన్యమైన విషయంకాదు కనీసం రెండు లక్షల రూపాయలైనా వుండాలి. అందుకే ఈ తాపత్రయమంతా నేను సంపాదించే ప్రతి పైసా నా ఆశయ సిద్ధికోసమే త్వరలోనే మా పత్రిక ప్రారంభింపబడుతుందని నీకు ముందుగా, తెలియజేయడానికి నే నెంతో ఆనందిస్తున్నాను" అన్నది వసుంధరాదేవి చెక్కిల్లపై జారిన కన్నీటి చారలను పైట చెంగుతో తుడుచుకుంటూ □